

BLOEIENDE HERFST
DOOR JOHAN DE MOLENAAR

Een zoele regen in den herfst,
en boomen die ten tweedenmaal
in bloei staan, de kastanjelaren!

O, hart, dat zwellend openberst
in woordenlooze liefdetaal,
een kloppen, dat niet wil bedaren —

Langs wingerdranken, bloedig rood,
zigt witte bloesemregen neer
in dit ontwricht zijn der getijden.

O, hart, tot een nabijen dood
reeds uitgeput, zonder verweer
bezwijmend in een dwaas verblijden —
